

Deseretin silkkijhdistys perustettiin Apuyhdistyksen ylijohdajan Zina D. H. Youngin johdolla.

Alkeisyhdistyksen apujärjestö aloitti toimintansa.

Apuyhdistys perusti Deseretin sairaalan.

"[Apuyhdistys perustettiin] lähes puoli vuosisataa sitten – – jakamaan ajallisia siunauksia köyhille ja tarvitseville sekä kannustamaan heikkoja ja hillitsemään hairahtuvaisia. Se järjestettiin myös siksi, että naisten ymmärtämystä ja hyväntekeväisyyttä voitaisiin paremmin kehittää ja harjoittaa, jotta heillä olisi tilaisuuksia hankkia hengellistä vahvuutta sekä voimaa tehdä suurempaa hyvää ihmissuvun lunastamisen työssä."⁸ – Zina D. H. Young

1875

1876

Emmeline B. Wells johti uutta viljan varastointiohjelmää.

1878

1880

Apuyhdistyksen toinen ylin johtokunta erotettiin tehtävään.

1882

1887

Apuyhdistyksen naiset organisoivat naisten äänioikeusliikkeen Utahin ja Idahon osastot vuonna 1889.⁷

ZINA D. H. YOUNG
1888

1889

Ylijohdaja Zina D. H. Young järjesti Apuyhdistyksen ensimmäisen yleiskonferenssin.

1890

1891

Apuyhdistys oli naisjärjestöjen keskusliiton perustajajäsen Yhdysvalloissa.

Apuyhdistyksen

pitkäaikaisin taloudellinen hanke oli viljan varastointiohjelma vuosina 1876–1918. Ensimmäisen maailmansodan loppupuolella vallinneen vehnäpulan aikana vilja myytiin Yhdysvaltain hallituksen vaatimuksesta. Tästä viljarahasta saadut korkotuotot käytettiin äitien ja vastasyntyneiden kuolleisuuden vähentämiseen, raskaana oleville ja pikkulapsille tarkoitettujen lääkäri-asemien rahoittamiseen, terveyskasvatuskurssien järjestämiseen sekä tarvikkeiden kokoamiseen synnytyksiä varten.

Presidentti Russell M. Nelson, kahden toista apostolin koorumin presidentti, on antanut meille neuvon: "[Selvittäkää] itsellenne, keitä te todella olette. Kysykää taivaalliselta Isältä Jeesuksen Kristuksen nimessä, mitä Hän ajattelee teistä ja teidän tehtävästänne täällä maan päällä. Jos kysytte vakain aikein, niin ajan myötä Henki kuiskaa teille totuuden, joka muuttaa elämänne. Tallentakaa nuo vaikutelmat, käykää niitä usein läpi ja noudattakaa niitä tarkoin.

Minä lupaan teille, että kun alatte edes vähäisessä määrin oivaltaa, millaisena taivaallinen Isä näkee teidät ja mitä Hän luottaa teidän tekevän Hänen hyväkseen, elämänne ei koskaan tule olemaan entisensä!"⁵ Menkää temppeliin ja kuunnelkaa! Kuunnelkaa, keitä olette ja mitä tulette tekemään.

3. Kuinka naiset, joiden elämä on äärimmäisen kiireistä, voivat silti nauttia Apuyhdistyksen siunauksista?

Sisar Stephens: Kyse on tärkeysjärjestyksestä. Vietin äskettäin aikaa Länsi-Afrikassa

ja näin naisten kantavan vettä kaivosta päänsä päällä päivittäin ja lähtevän sitten työhön auttamaan perheensä elatuksessa. Toisinaan köyhyys tuntui minusta pakahduttavalta. Sitten vietin aikaa kirkkaanvalkoiisiin paitoihin ja kotitekoisiin värikkäisiin mekkoihin pukeutuneiden kirkon jäsenten kanssa koulutuskokouksissa.

Minulle opetettiin, että he ovat rikkaita asioissa, joita ei voi ostaa rahalla. Opin, että he asettavat

etusijalle kaikkein tärkeimmät asiat. Evankeliumi on heille kaikki kaikessa. He sanoivat minulle: "Minä en tarvitse mitään. Minulla on kaikki, mitä tarvitsen – minulla on evankeliumi ja perheeni." Kun asetamme etusijalle kaikkein tärkeimmät asiat, elämästämme jää luonnostaan pois muita asioita.

4. Mitä Apuyhdistyksellä on tarjota nuorille naisille?

Sisar Burton: Nuorilla naisilla on tilaisuus auttaa profetian täyttymisessä, kun he siirtyvät Apuyhdistykseen. Vuonna 1979 presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) profetoi, että "kirkkoon tulee suurin joukoin maailmasta hyviä naisia – – siinä määrin, että [kirkon naisia] pidetään – myönteisellä tavalla – muista erottuvina ja erilaisina kuin maailmassa eläviä naisia"⁶. Me tarvitsemme ainutlaatuisia lahjoja, näkemyksiä ja kykyjä, joita nuoret naiset tuovat avuksi tämän profetian täyttämiseksi.

Presidentti Russell M. Nelson sanoi vuonna 2015 kaikenikäisille naisille – myös nuorille naisille – presidentti